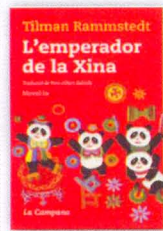

5 raons per llegir

L'emperador de la Xina

Tilman Rammstedt

La Campana / El Aleph
215 / 184 pàg. 18 / 19 €

1. El viatge: un rotlle de primavera

Imaginem un avi excèntric que vol anar a la Xina. Els néts li volien regalar un viatge, però... a la Xina? Quan el designat

per acompanyar-lo, Keith Stapperpfenning, es gasta els diners i dona llargues a l'avi, l'home mor. I què fa ell? Amagar-se sota l'escriptori i enviar cartes als germans... inventant-se el viatge!!! Bon entrant, oi?

2. La mentida: 'si non e vero...'

Anem al plat principal: el millor en aquesta tercera novel·la de Rammstedt és el joc veritat-mentides que Keith estableix com a narrador. Gràcies a les cartes imaginàries, en contrast amb les seves confessions, la història fa al lector més gràcia que si fos de veritat. Ni la Xina ni l'avi són com ell els pinta, però... així és molt més punyent!

3. L'humor: guia paròdica i familiar

La guarnició: de la paròdia de l'estil Lonely Planet al sarcasme de buscar a l'avi un antic amor secret, la narració de Keith traspuja un humor delirant que Rammstedt dosifica hàbilment. Algú hauria agraït que fos més dur amb el règim xinès. A canvi, però, les misèries familiars són retratades amb un somriure que ensenya les dents.

4. El personatge: un nét digne de l'avi

Tot bon àpat s'emmiralla en un bon vi: a la creació de Keith cal afegir l'avi, un excèntric, hipocondríac, irritable i caparrut home d'un sol braç. Que el retrat que n'obtenim neixi d'una invenció n'augmenta el valor: s'ha de tenir molt de talent per inventar un personatge que inventi l'aventura d'un altre personatge inventat.

5. L'anecdota: bastons i equilibris

Del reconeixement del cadàver al fals passat de l'avi, passant per la dona que combinava obesitat i funambulisme o els estranys hàbits alimentaris xinesos, el menú d'aquest llibre es tanca amb mil caramels. Fetes les postres, ni que sigui amb bastonets, el plaer serà inoblidable; com el viatge dels protagonistes, però real.

—Ricard Ruiz Garzón